

పిచ్చి పిచ్చి
 సరదాలతో
 సినిమా తీసిన
 వారికి జరిగిన
 సన్మానం!

స్మృత్ సినిమా

“ఒరే! పైడితల్లి మనం కూడా ఓ పిక్చరు తీయాలారే, అచ్చం మళయాళం సినిమా లాగన్నమాట”

అదా నాయనా పైడితల్లి కొస్తా పైడితల్లి లాగా మారడానికి కాళణం చినరాయుడు ఉద్దేశ్యం విన్న పైడితల్లి మనసులోనే సణు క్కున్నాడు.

పైకిమాత్రం ‘సినేమా అంటే మజాక నుకున్నావేటన్నా డబ్బుకావాలి డబ్బు’ కను బొమ్మలెగరేస్తూ చూపుడువేలు బొటనవే లు కలిపి చూపుతూ అన్నాడు.

“నీ ముఖం అయన్నీ ఆలోపించకే అన్నావేటా మనం ఒక ప్రెభోదాత్మక పిచ్చర్ తీస్తన్నాం. అందులో కొత్త కొత్త యాట్టర్లకి ఛాన్సులిద్దారి” “అంటే సిన్న బడ్జెట్ తోటి తీస్తామన్నమాట. ప్రెభుత్వం కూడా దానికి సహాయం సేస్తందట. అయి నా అన్నీ తెలుసుకోకుండానే అంటున్నావను కున్నావేటా” అరుగుమీంచి కిందికి తుపు క్కున ఉమ్మేస్తూ లంకపాగాకు చుట్ట ఆనందం అనుభవిస్తూ అరమోద్దు కళ్లతో అప్పుడే పిక్చరు తీసేసినట్టు కలల్లో తేలిపో తూ అన్నాడు చిన్నరాయుడు.

“నన్నుమాత్రం ఇందులో ఇరికించబాక వ్నో, మొన్నే సీతంపేటలోని సాయిత్రికి న్నక్కేసు సేయించినానని తెలిసి నీ మరదలు ఈడికే మహంకాలైపోయి నన్ను సెండుతోం ది” తువ్వాల దులిపి భుజంమీద వేసుకుం లూ ఇంటికి పోడానికి సిద్ధమయ్యాడు పైడితల్లి.

“ఇవా! నీయవ్వు! వీదో పిన్నప్పటినుంచి సేయితంగదా వాలోబాటే నీక్కూడా ‘అవా

ర్లు' ఇప్పిద్దారనుకుంటే ..." దీర్ఘం తీశాడు రాయుడు. "డబ్బుకి డబ్బు పేరుకి పేరు ఒక మంచి పని సేసిన తప్పిన్నా! అదీకాక మన స్నేహితుల్నించి సిల్లిగవ్వ ఖర్చవ్వదురా.

పడక్కుర్చీలో కూర్చుంటూ పైడితల్లికి నచ్చచెప్పే ధోరణిలో పడ్డాడు రాయుడు.

"అవునూ ఆవార్డంటే ఏంటన్నా" మళ్ళీ కూర్చుంటూ కుచూహలంగా అడిగాడు

పైడితల్లి.

“అవార్డుంటే... బుర్రగోక్కున్నాడు రా యుడు. ఆ! అది మన బుడతలెయ్యరురా బొమ్మలు... పలకలమీద ముక్కు మూతి లేకుండా కాలొంకరా సెయ్యొంకరలతో అట్టాంటివి బొమ్మలు సేయించి ఇస్తారన్న మాట”

“అవ్వేవో మనమే సేయించుకుంటే పోలా” చప్పరించేసాడు పైడితల్లి.

“ఏటమ్మా ఆ మాట! ఒరే నీకిష్టముంటే సాయం సెయ్. లేదంటే ఊరకుండు” అని గుడ్లరిమిన రాయుణ్ణి చూసి, ఖర్మ, మళ్ళీ రేపటేల తనకేదన్నా సాయం కావాలన్నా కష్టమేననుకుని, “ఏదో తెలిక అడిగాలే అన్నా! నీకెప్పుడైనా ఎదురు సెప్పానా ఏంది?” అంటూ మూర్ఖి మరీ “కథో?” అన్నాడు పైడితల్లి.

“దానికీ ఏర్పాట్లు సేసా” అని గర్వంగా మీసం మెలేసుకుంటూ “సెంద్రీ... సెంద్రీ... అమ్మా సెంద్రమా!” అని పిలవగానే రాయుడి పదిహేనేళ్ల కూతురు చంద్రిక జడకుచ్చులు ఊపుకుంటూ “ఏంటి డాడీ నువ్వేగా సినిమా కథ రాయమని సెప్పి మళ్ళీ డ్రెస్ట్రైబ్ సేస్తావేంది” అని విసురుగా జడ వెనక్కిసుకుంటూ ఏంట్ తొందరగా చెప్పమన్నట్టు అసహనంగా నిల్చుంది.

ఎనిమిదవ తరగతిలో స్కూలు మానేసి వారపత్రికలమీద పడ్డ ఆ పిల్ల సినిమా కథేం రాయగలదో అర్థంగాక వోరెళ్లబెట్టాడు పైడి తల్లి.

పైడితల్లి ప్రశ్న అర్థమైనట్టు... “మన

పిల్లలెతే కథకి డబ్బులివ్వక్కర్లా, గా తెరమీద దాని పేరుకూడా ఏస్తేపోయె, ఓ పట్టు పావడా కొనిపెడదాంలే” అని రాయుడు అనగానే పైడితల్లికి చురుక్కుమంది.

“ఇదిగో అన్నా... అయితే మా పొల్లదాని పేరుకూడా ఏసుకో అదికూడా సెంద్రమ్మకి సగాయం సేస్తది”

ఫకాల్ప నవ్వాడు చినరాయుడు.

“ఏందిరో ఆరోక్లాసులోని గుంట ఏం సగాయం సేస్తదేంటి” అంటుండగానే తనకి పైడితల్లి అవసరం ఎంతైనా వుందని గుర్తొచ్చి “అట్టాగేలేరా అదికూడా ఆ పిల్ల అప్పతోటి కూసుని కథ రాస్తది” అని అక్కడికా విషయం అయిపోయినట్టు లేచాడు రాయుడు.

ఓ రెణ్ణెళ్ల తర్వాత షూటింగ్ ప్లేసు వగైరాల గురించి చర్చించాలని సాయంత్రం రాయుడు వాళ్ల ఫావ్ హాస్... అదే ఒంటి నిల్వడాడ పూరింట్లో సమావేశమయ్యారు బుద్లతో పహా.

బుద్లని చూసి సంతోషంతో ఉబ్బి తబ్బిబ్బవుతున్నప్పటికీ “ఒదినమ్మకి తెలిస్తే” భయంతో గుసగుసలాడాడు పైడితల్లి.

“దాని కన్నీ తెలుసు. మరేం ఫర్లా. అయినా సినేమా గురించి చర్చించాలంటే ఎంత టెన్షన్, అదే పకోడీలు గ్రలూ యేపించి ఇచ్చిందిలే”

“వార్షాయనో వదినమ్మకూడా అడవాన్స్ అయిపోయిందన్నో”

“దానిపేరుకూడా తెరమీద ఏస్తన్నాంగా.

..”

“అచెట్టో”

“ప్రాడ్యూసరదే... నేనేమో డైరెక్టర్ని”
మీసాలు మెలేశాడు రాయుడు.

“మరి నేనో?” డ్రకోషంగా అన్నాడు
పైడితల్లి. నువ్వేగదా నా అసిస్టెంటువి, మరి
నీ పేరెయ్యకుండా ఎట్టాగెహా?” అక్కడికా
విషయాన్ని తెలివిగా ఆపేస్తూ అన్నాడు
రాయుడు.

“ఓరోరి పల్లీధి పెంచలాయ్ రూడేం
సేస్తన్నాడు? ఒరే పెద్దోల్ల మద్దె నీకేటిరా
పని... అయినా సినేమా గేలుకాడ టిక్కె
ట్లు సింపుకోకుండా ఈడికొచ్చినావేటి? ఈ
సినేమా తీస్తన్నాం అనంగానే లగెత్తుకొచ్చేయ
డమే... ఇంకా హీరోని సూడాలా హీరోయి
న్ని సూసుకోవాల” మనసులోవి కచ్చని
అంతా పెంచలాయ్ మీద ధాటిగా చూపిస్తూ
నులకమంచం మీద విసురుగా కూర్చున్నాడు
పైడితల్లి.

“యస్... యస్ ఆడే మన సినేమాలో

యారో ఆడిగ్గాని కోపమొచ్చి ఎల్లిపోయిండం
టే మల్లీ మనం ఇంకొన్ని ఎతుక్కోలేక
సావాల” మెల్లిగా కసురుకున్నాడు రాయుడు

“ఏందీ? రూడా మన సినేమాలో
'యారో?'

నోట్లో బీడి, మెల్లో గళ్ల రుమాలు,
గొట్టాం ప్యాంటు, మిల్రిటీ బూట్లూ,
బాగా పిండి ఆరవేసినందున తోలల్ల వేళ్లాడు
తున్న టీషర్లు, మాడుమీద లేకపోయినా
వెనకాల బారెడు పొడుగున వుండి జడెయ్య
చ్చు అనిపించేట్టున్న జుట్టును స్టైలుగా
సర్దుకుంటున్న పెంచలాయ్ ని నోరు తెరుచు
కు చూస్తున్న పైడితల్లిని చూసి, నోరు
ముయ్యేహే, నోట్లో ఈగలుగాని పోగలవ్...
ఆడ్డింక పెంచలాయ్ అని పిలవమాక,
పెంచలాయ్ అని ఆడికి పేరెట్టినా” ముసి
ముసిగా నవ్వుతూ అన్నాడు రాయుడు.

“హూ” నిట్టూర్చాడు పైడితల్లి.

కేసు

“నీవేం మనిషివయ్యా నీ ఇంట్లో దొంగలు వడి
అంతా దోచుకుని వెళుతుంటే అలా గుడ్లప్పగించి
చూస్తావేంటి... పోలీసులకు ఫోన్
వేయవయ్యా...”

“ఎలా చెయ్యవండి బాబు... ఇన్స్ పెక్టర్
మరెవరోకాదు మా అల్లడే... అంతేకాదు నిన్న మా
ఇంట్లో వడి దోచుకుపోయిందిమాడా మా అల్లడే...”

— ప్రీయా సరస్వతి

“మరి డయిలాగులెవరు రాస్తారూ? ఈరోయినేది?”

“అయ్యన్నీ రెడీయేరా డిరకుండి సూస్తా వుండు”

“డిరకుండి సూస్తా వుంటే మరి నేనేనికో?”

“నీ సహాయం లేందే సినేమా ఎట్టాగవు ద్దిరా” పైడితల్లిని బులిపిస్తున్న రాయుడు గుమ్మం దగ్గర అలికిడై “రండి రండి మాస్తారూ డైలాగులు తయారైనాయా?” ఆ డిరీ స్కూలుమాస్టార్ని ఆహ్వానిస్తూ మర్యాదగా లేచాడు రాయుడు.

“అయినై కానీ... ఇదేంటి మరి... బుద్ధవంక ఇబ్బందిగా చూస్తూ అన్నాడు ప్రైమరీ స్కూలు మాస్టారు సూర్యం.

ఏదో సాధించాలన్న తపన, తగిన అవకాశాలు రావడంలేదనే ఉక్రోశం, వచ్చిన ఛాన్సు పోతుందేమోనన్న బెంగ కలగాపులగంగా 30 ఏళ్ల సూర్యం మాస్టారు కళ్లలో కనబడుతున్నై.

ఇట్టాంటేవేమీ లేకుండా మనం కథా కమామీషు గురించి ఎట్టా చర్చిస్తాం మేస్టారు” ముసిముసిగా నవ్వుతూ అన్నాడు రాయుడు.

“వ్వు” విట్టూర్చాడు సూర్యం మేస్టారు.

“రా రా సీతాలు” ఆనందంతో మెలికలు తిరిగిపోతూ గుమ్మంవైపుకు చెయ్యి పట్టుకు తీసుకురావడానికే అన్నట్లు లేచాడు పైడితల్లి.

“యెహె కూసో” అని పైడి తల్లిని కసురుకుని

“రాయె, ఏంది ఆడనె నిలబడ్డావ్ ఆరతులు గ్లూ ఇవ్వాలేంటి? అయ్యన్నీ మన పిచ్చర్ హిట్టైనాకె” అన్నాడు దర్పంగా రాయుడు.

“ఇదేనేంటి మన సినీమాలో హీరోయిన్?”

“అవునవును. ఆపెంచ్లావు, అదీ ఒక సినేమాహాల్లోనే పనిసేస్తారు. ఇద్దరికీ అండర్ స్టాండింగ్ వుంటాది. అదీగాకా ఆల్లిద్దరూ వచ్చిన సినీమాలన్నీ సూసి సూచి మాంచి ప్రైవింగుల వుండారు”

సీతాలు రావడంతోటే సూర్యం మేస్టారులో కూడా కొంచెం ఉత్సాహం తొంగిచూపింది.

వయ్యారాలు పోతూ జడలోని గన్నేరు పూలు సద్దుకుంటూ కూర్చోడానికన్నట్లు అటూ ఇటూ వెతుక్కుని పక్కనే కాస్త ఊగిసలాడుతూ ఉన్న స్టూలుని లొక్కుని కూర్చుంది.

“ఓసి నీ దుంపతెగ నీకెంత పొగరే. అప్పుడే హీరోయిన్ అయిపోవిట్లు పోజులి త్తూ మా ముందే స్టూలుమీద కూసున్నావ్. అవున్నే మరి నీ టేటన్ కూడా పెరిగిపోయిందిగా” రాయుడు మనసులోనే పళ్లు నూరుకున్నాడు.

ఎట్లాగైతేనేం షూటింగ్కి కావలసిన హంగులేర్పడినై. ఒక మంచి ముహూర్తం చూసి రాయుడి పెళ్లాం కొబ్బరికాయ కొట్టి షూటింగ్కి క్లియరెన్స్ ఇచ్చింది.

హీరో మిలట్రీ డ్రెస్సులో హీరోయిన్ ఇంటికి వస్తాడు. యుద్ధానికి వెళ్తున్న తనని

సాగనంపమని విజయంతో త్వరతో తిరిగి వస్తానని వీరమరణం పొందితే గనక తనగురించి విచారించవద్దని, సేవోకరిని ప్లెజేసురుని సుఖంగా ఉండమని చెప్పడం అసీను, మధ్యలో హీరో హీరోయిన్ కలలోకి వెళ్లి ఓ పాట పాడడంకూడా వుంటుంది. అంటే డ్రీమ్ సీక్వెన్సు అన్నమాట.

హీరో అంటున్నాడు బాధగా "బాధ పడకు లలితా భారతదేశం నా మాతృభూమి భారతీయులందరూ నా సహోదరులు.

నేను నా దేశమును ప్రేమించుచున్నాను"

"స్టాప్ స్టాప్" సూర్యం మాస్టారు నుదురు కొట్టుకుంటూ ఆరిచాడు.

"నాయనా నువ్వు స్కూల్లో విన్నప్పుడు బట్టిపట్టిన ఆ ప్రతిజ్ఞ మొత్తం చదవక్కర్లా! దైలాగులు మాత్రం చెప్పితే చాలు"

కాళిదాసు కవితనం కొంత మన పైత్యం కొంత అన్నట్లుగా ఎమోషనల్ గా చెప్పుకుపోతున్న పెంచ్ లావు సూర్యం మేష్టారుసంక

గల్గురుగా చూసే మళ్ళీ పోయేది రిలీ అయ్యాడు.

"అంతా మూలానా... రేచానికి అనా... ఎంతో వుంది"

"వత్తులయ్యా వత్తులు" విరాళు పద్ధాది సూర్యం. ఒక్కదానికీ ఒత్తులేదు.

"భారతదేశం కాదుబాబూ భారతదేశ బూమికాదు భూమి"

"ఏంటండీ మాస్టారు పెతీ దానికీ అడ్డు పెట్టే ఎట్టా? మా హీరోలకి కూడా కాస్త సొతం తం వుండాలి. ఉన్నదున్నట్టు పెట్టే ఎట్టా? సిమ్యుయేషన్ కి తగ్గట్టు మా ర్నాల అయినా నా మూడ్ పోయింది ఇయ్యార్లకి పేకప్ అయిపోండి" అన్నాడు పెంచ్ లావు కోపంగా వెళ్లి కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

అందులో సిమ్యుయేషన్ కి తగ్గట్టు మా గృహం ఎక్కడుందో అర్థంగాక సూర్యం

ఆడదొంగ

79 సంవత్సరాల ముసలి స్త్రీ అతి కొద్దిమంది సాక్షుల ఆధారంగా ఆరెస్టు చేయబడింది. ఈమె సెల్లెషిపింగ్ కాంప్లెక్స్ లో ఇప్పటివరకు 8,000 ఐ.పెన్స్ దొంగతనం చేసింది. వీటిలో 330 నెక్లెస్లు, 1,370 స్కార్ఫ్లు, 418 చోపీలు వున్నాయి. అయితే, ఈమె తన ఒంటరితనంవలన చోర్ కౌట్స్, ఈ విధంగా దొంగతనాలకు పాల్పడినట్లు బట్టగాను భావించి విచారణ వెనాటి విధించలేదు. ఈమె దగ్గర దొరికిన దొంగసామానంతా, 'అర్మీకే' ఇవ్వబడింది.

— కవిత

బుర్ర గోక్కున్నాడు.

“సిల్లపెంకుని తీసి పీటమీద కూసోపెట్టి అల్లుడనంగానే ఎగిరెగిరి పడతందట. అట్టుంది ఈడి యవ్వారం” అవి పెంచల్రావుని మనసులోనే విసుక్కుంటూ “సూడు మేస్తారు ఈరో బరువు పెరుగుతున్న కొద్దీ అచ్చరం బరువు తగ్గుద్దయ్యా ఒత్తుల్లేకపోతే ఏంది? ఇయ్యాల రేపు ఒత్తులెవరయ్యా పెడుతుండారు. అసలు నవ్వుడిగితే ఒత్తులనే వే తీసెయ్యాలంట” పెంచల్రావుని బలపరుస్తున్నట్లుగా అతనివైపు సాభిప్రాయంగా చూశాడు రాయుడు.

చినరాయుడి ప్రోత్సాహంతో మళ్లీ షాన్ కి రెడీ అయ్యాడు పెంచల్రావు.

ఎందుకైనా మంచిదని ఈసారి అన్నిటికీ ఒత్తులు పెట్టి మరీ డైలాగులు చెప్పం మొదలెట్టాడు.

“భాధనడకు లల్లీ! విధి భలీయమైంది. ఎప్పుడు ఏం జరుగుతుందో చెప్పలేము. నా గురించి మర్చిపోయి మరొకణ్ణి పెళ్లిచేసుకువి పిల్లా సావలతో సుఖంగా వుండు”

“నీ ఆఖరి కోరిక తీరుస్తాను ఆనంద్” తన్మయత్వంతో అతని మీదికి వరిగిపోతూ అప్పుడే అతను అల్లుడైపోయినట్టు ప్రవీణున్ చేసేసింది లలిత.

అలా ఇద్దరూ డ్రీమ్స్లోకి వెళ్లిపోయారు.

“కాట్ కాట్” అరిచాడు వైడితల్లి. వాల్లిద్దరూ విజంగానే డ్రీమ్స్లోకి వెళ్లిపోతారే మోసవి

“పాట సీమ కోసం గొబ్బెమ్మ లెక్కడు వ్వైరా” వైడితల్లి కేకకి సారేరు గండదు తట్ట తీసుకొచ్చి “ఇదిగోండయ్యగారూ” ఇకిలి

స్తూ నిల్చున్నాడు.

ముగ్గులమీద గొబ్బెమ్మలు పేర్చిన తరువాత...

“ఆ ఇహ సూపించడ్రా మీ పస ఆ గొబ్బెమ్మల్ని తొక్కకుండా మీరు డాన్స్ చెయ్యాల. అదే టిస్టు (ట్రీస్టు). జారివార సుకో అదే బ్రేకు. అలా అర్థమైందానే సీతాశ్రీ. రెడీ వన్, టూ, త్రీ” అవి రాముడనంగానే పాట్లతో అన్న మొదలయ్యాయి.

“రావె రావె... రంగుల బొమ్మా”

“పోరా పోరా పోకిరి మానా”

ఆ బీభత్సాన్ని చూడలేనట్లు సూర్యం మేస్తారు మెల్లగా అక్కడినుండి తప్పుకున్నాడు.

ఆనంద్ యుద్ధానికి వెళ్లిపోవడంతో లలితకేమీ తోచడంలేదు. డ్రైమ్స్ పాస్ చేయడానికి జడకుచ్చలు ఊపుకుంటూ చెరువు గట్లమీద వరుగెడుతున్న లలితను చూసి, పట్నంనుండి జమిందారు కొడుకుతో పాటుగా వచ్చిన అతని ఫ్రెండ్ మోహన్ మనసు పారేసుకున్నాడు. అందుకే ధైర్యంచేసి ఒకవారు దారిలో లలితకోసం కొనేశాడు.

“లల్ మవ్వులేవి ఈ ప్రపంచం తూవ్యం” అన్నాడు దీనంగా.

“లల్ లేకుండా ఎటుపోయినాను? కళ్లకేమైనా జబ్బేంటి”

“అబ్బా! పూర్తిగా వివకుండా అలా గుడ్డోణి చెయ్యకు లల్. అయినా ప్రేమ గుడ్డిదంటారు. విన్ను ప్రేమిస్తున్న వేమ గుడ్డివాణ్ణివ్వడంలో ఎంత విముంది? ఏమం

టావ్ లాట్?" ఆశగా లలితను చూశాడు మోహన్.

"ఆడది జీవితంలో ఒకసారి ఒకరికే మనసిస్తుంది మోహన్! నా మనసులో ఆనంద్ కి తప్ప మరెవరికీ చోటులేదు" కాటుక చెరగకుండా జాగ్రత్తగా కళ్ళొత్తుకుంటూ చెప్పింది లలిత.

"నీ మనసులోంచి ఆనంద్ ని పొమ్మనేంత చెడ్డవాణ్ణి కాదు లాట్. కానీ, శూన్యమైన నా మనసులోపాటు, నా ఇంటినికూడా నీ రాకతో వెలుగులు వింపుతావని ఆశపడ్డా" నిరాశగా వెనక్కి తిరిగాడు మోహన్.

లలిత మనసు బరువెక్కింది. అవును. తను ఎవరి దుఃఖాన్నీ చూడలేదు. అవును తను త్యాగం చెయ్యాలి తప్పదు అనుకుంటూ "ఆగు మోహన్ ఆనంద్ కి ఆఖరుగా నేనొక మాటిచ్చాను. దాని ప్రకారమే నేను నిమ్మ పెళ్ళిచేసుకుని అతనికి 'శాంతి' కలిగిస్తాను. కానీ నీకు మాత్రం నా మనసులో

చోటివ్వలేను"

"మా తల్లీ ఇవి నీ సొంత డైలాగులా మ్మా? ఆనంద్ మాటేమోగానీ ఈ సినిమాని చూసిన ప్రేక్షకులు మాకు 'శ్రద్ధాంజలి ఘటిస్తారు" మనసులోనే పళ్లు మారుకున్నాడు సూర్యం మేష్టారు.

"అయితే లాట్ ఆనంద్ పోయి ఎన్నాళ్లయ్యింది?" బాధగా అడిగాడు మోహన్.

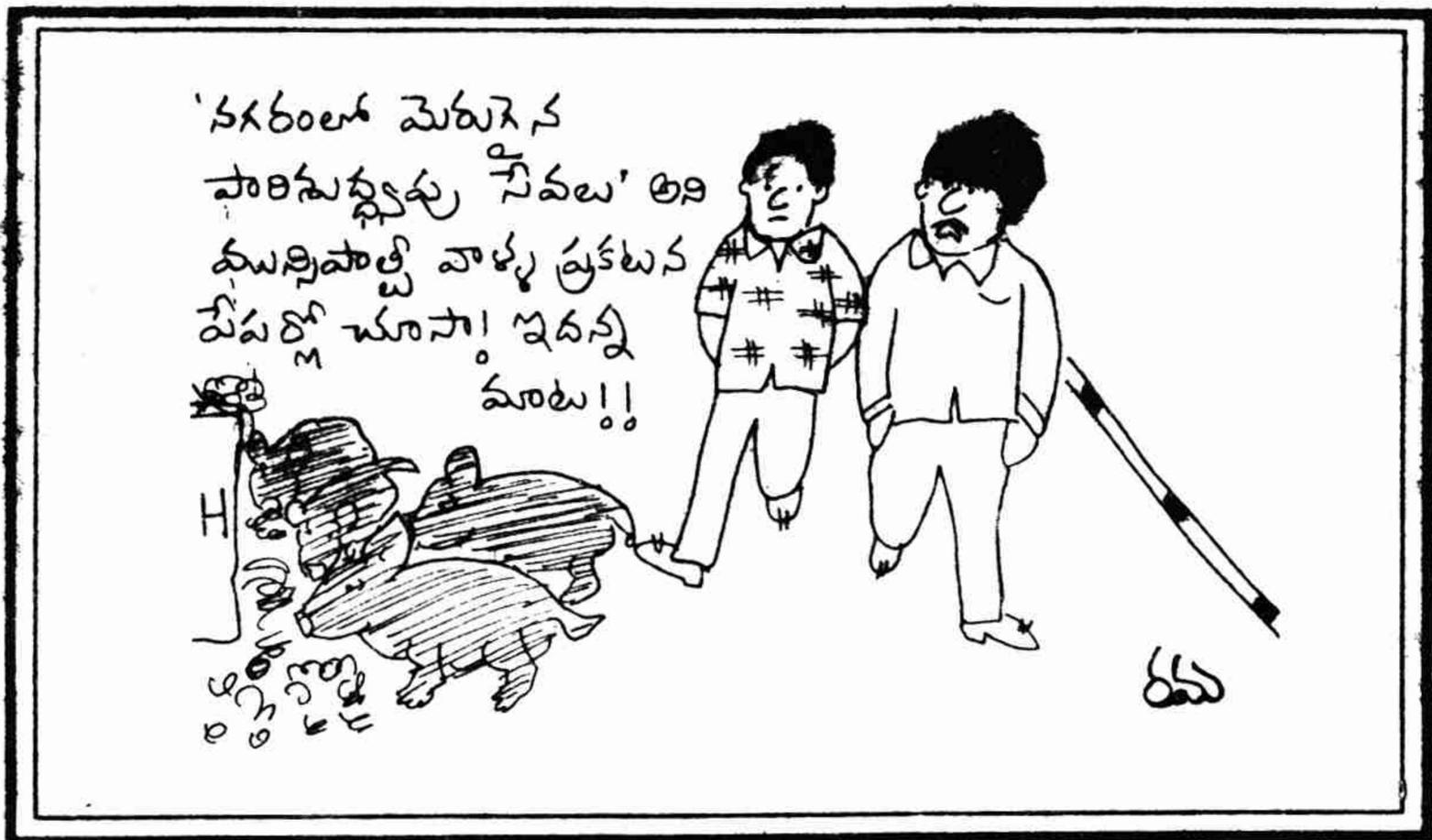
"వెలరోజులు"

"అయ్యో పాపం. ఏదైనా రోగమా" ఆరాగా అడిగాడు.

"ఛీ!" పోయాడంటే వైన్యంలో చేరిపోయాడని"

"శాంతి, పోయాడూ, గ్లూ అంటుంటేనూ" నసిగాడు మోహన్.

వేపథ్యంలో మంగళవాద్యాల మోతలో పెళ్లి దండలతో లలిత, మోహన్ ల ఫోటో గోడకి తలిగించి, ఎలా వుంది మేష్టారు మన డైరెక్షనూ" దర్పంగా అడిగాడు రాముడు.

“అయస్సీ బాగానే పున్నాయిగానీ మా క్యూడా ఓ పాట ఒద్దంటి” సీతలవైపు ఆటగా చూస్తూ మధ్యలోనే అందుకున్నాడు మోహన్.

“మారిగాడికి మోహన్ అని పేరుపెట్టే సరికి ఈడికి పాటకావాలొచ్చింది. తప్పుద్దా ఒరే పైడితల్లి ఆళ్ళకి కూడా ఓ సాంగ్ పెట్టియ్యరా”

“ఏం పెట్టేది నా శార్దం” ఇప్పుడెక్కడివి పాట తియ్యాల?”

“గా దాసరోళ్ళి పిలిపించరా ఆడికి సాలా పదాలొచ్చు”

“పెంచలయ్యకి మంచి సాంగులున్నూ, నాకేమో పదాలేంటి?” మారిగాడు గువిసాడు.

“ఒరే మారిగా నువ్వెప్పుడన్నా వెక్క భజనలో ఆళ్ళ పాడే పదాలు ఇన్నావేలా?” అదేరా ఎర్రా ఎర్రని దానా ఎత్తూ... అని అట్టాటివన్నమాట” అంటున్న రాయుడ్డి చూసి బాక్సాఫీసు హిట్టు మాత్రం ఖాయం కసిగా అనుకున్నాడు సూర్యం మేస్తారు.

“ఈ ఆఖరి సీను టైములో అడ్రస్సు లేకుండా పోయాడేంటిగా మేష్టరు? పరే కానిచ్చెయ్యండి మరి” సినిమా పూర్తవుతున్నదన్న ఉత్సాహంలో ఎవర్నీ పట్టించుకునే స్థితిలో లేడు చినరాయుడు.

“మోహన్ ఇంట్లో కోపంగా పచార్లు చేస్తున్నది అలిత.

మాసిన గడ్డంలో మదుటిమీద బ్యాండ్ జిత్ సీన్లోకి ఆనంద్ ప్రవేశిస్తాడు.

“అల్లీ!”

“ఎవరూ? నువ్వా? ఎప్పుడొచ్చావు ఆనంద్?”

“మొన్ననే అల్లీ, మన పూరు రాగానే నీ విషయం తెలిసింది. పనిగొత్తుకు సచ్చాను. దాహంగా వుంది కొన్నీకొస్తావా అల్లీ?”

“హూ. నీళ్లు. నా బయకే కన్నీళ్లు మయంగా వుంది. ఆనంద్. ఛీ! మీ మగాళ్లందరూ ఒక్కటే” గయ్యమంది అలిత.

“నువ్వెళ్ళిపోయి నెలరోజులైపోయింది. ఏ ధి నామీద మోహన్ రూపంలో కన్నేసింది. అతని మాటలు నమ్మి, నీ కోరిక తీర్చాలని పట్టుదలతో అతన్ని వెళ్ళిచేసుకున్నా. ఓ ముద్దూ లేదు ముప్పటా లేదు. నా అభిమాన వీరో ఫిలిం రిలీజై రెండు రోజులైంది. ఇంత మటుకు ఆ సినిమాని చూడడానికి వోచుకోలేదు. ఇదీ నాగతి ఆనంద్” భోరుమంది అలిత.

ఇంతలో “రషగా వుంది టెక్కెట్లు దొరకలేదు లల్” భయంభయంగా లోపలక దుగుపెడుతూ అన్నాడు మోహన్. అతని క్రాఫంతా చెదిరిపోయి, షర్టు గుండీలు తెగిపోయి, జేబు చిరిగి పోయి వేళ్లాదుతూ వుంది.

ఆనంద్ని చూసిన మోహన్ “ఎవరీయ న లల్” అని ప్రశ్నార్థకంగా అలితవైపు చూశాడు.

“ఇదీ వరస ఆనంద్. ఈయనగారికి అన్నీ చెప్పాలి. ఒట్టి అనుమానం మనిషి. విడాకులు అడిగావంటే ఎందుకడగనూ మరి” ధాటిగా అంటున్న అలితతో...

“ఆయనెవరో తెలియక అడిగాను లల్..

." బిక్కమొహంతో అంటున్న మోహన్ని, అయోమయంగా చూస్తున్న ఆనంద్ని పట్టి చుక్కోకుండా "తరతరాలనుండి స్త్రీజాతిని అణగదొక్కుతున్న మీ పద్ధతులింక సాగవు. నేను విడాకులు తీసుకునే తీరతాను. నాలాటి ఎందరో అబలలను చేరదీసి మీ మగజాతికి బుద్ధిచెప్పి తీరతాను. స్త్రీజాతికి జై... జై" అంటూ ఊపిరి పీల్చుకోడానికే అన్నట్లు ఒక్క నిమిషం ఆగింది లలిత.

బిక్కచచ్చిన ఆనంద్ జారుకుంటుంటే "ఉండండి ఆనంద్. లలితగారు అన్నది విజమే. వాళ్లని గౌరవించాలి మనం. చేసిన తప్పుకు ప్రాయశ్చితంగా ఆమె ఈ కోరిక తప్పక తీర్చాలి" అని విడాకులకోసం కాగితం మీద సంతకం చేసి ఆమెకిచ్చి తేలిగ్గా నిట్టూర్చి హుషారుగా ఆనంద్ని అమసరించాడు మోహన్.

"ఈ వేపధ్యంలో ఇది త్యాగశీలి లలిత గాధా ప్రతి మహిళ గాధా" అంటూ వినిపిస్తుండగా విడాకుల కాగితాన్ని తన తొలి విజయంగా భావించి గర్వంగా చూసుకుంటుంటుంది లలిత.

"హిట్. బ్రహ్మాండమైన హిట్టవుద్ది. ఆడోళ్లంతా కన్నీళ్లు తుడుచుకుంటూ హాల్లో నుండి బయటికొస్తారు. ఇది ఆళ్ల సెంటిమెంట్ మీద మనం తీసిన పిచ్చర్. బాక్సాఫీసు హిట్టవుద్ది" పరమానందంగా తలూపుతున్నాడు చినరాయుడు.

"అన్నో! మన సినేమా సూసిన అభిమా

న సంఘపోళ్లు మనకి సమ్మానం సేస్తారమ్మని రాసింరంటగదా" హడావుడిగా వస్తూ అడిగాడు పైడితల్లి.

"అవునా" హుషారుగా చుట్టపొగని గుప్పుగుప్పుమనిపిస్తూ అన్నాడు రాయుడు.

బ్రహ్మాండమైన స్టేజిమీద "లలితాశపథం" కళాకారులంతా ఆసీనులైనారు. రోష్ట్రమ్ దగ్గర అభిమాన సంఘపు సెక్రటరీ ఉపన్యాసమిస్తున్నాడు.

"అతి తక్కువ ధరలో అంటే మనకి సులభంగా, చౌకగా దొరికే పదార్థాలతో సెట్టింగులు ఏర్పాటుచేసి ఉదాహరణగా 'పేడ' మొదలైనవి, గొప్పసస్పెన్సుతో కథను నడిపించి అంటే ఎవరు ఎవరికి విడాకులిస్తారు అనే ఊహతో ఉర్రూతలూగించి, దేశభక్తి, స్త్రీజాతి ఉద్ధరణ మొదలైన విషయాలలో యువతరానికేగాక యావద్వారతానికే ఈ సినిమాద్వారా స్ఫూర్తి కలుగజేసిన చినరాయుడికిగారి, వారి టీవీకి ఈ పేడకలమాలతో మా శ్రద్ధాంజలి ఘటిస్తున్నాము..."

"మేష్టారు తయారవ్వలేదమ్మా. రాయుడుగారు రమ్మంటున్నారు" పాలేరు గంగడి మాటలతో కాబోయే సన్మానాన్ని అవలోకిస్తున్న సూర్యం మేష్టారు ఇహలోకాని కొచ్చి వంట్లో బాగాలేదన్నట్లుగా చెప్పమని భార్యకి సైగచేస్తూ ముసుగుతన్నాడు. బతికుంటే బలుసాకు తినచ్చు అనుకుంటూ.

